

Presenting a paradigmatic model of development of dynamic adaptation to sports venues in adolescent male athletes

Zeinaly Siroos^{1*}, Eskandari Ramesh², Mohammadi |Mojtaba³, Shirali Omid⁴

1. PhD in sports management. Education District 2, Shiraz, Iran
2. Senior expert in physical education, General Department of Education, Fars Shiraz province
3. Ph.D. student, education, District 2, Shiraz
4. Master's degree. Education, District 2, Shiraz

* [Email : sirooszeinaiy@gmail.com](mailto:sirooszeinaiy@gmail.com)

Abstract

Improving individual and social adaptation can facilitate the process important of student's presence in sports environments. The purpose of this research was to provide a model for the development of dynamic adaptation of teenagers to sports places. The research method was mixed and the statistical community of the qualitative part included specialists and experts who were knowledgeable about the research topic, and based on the snowball sampling method. The statistical population of the qualitative part included specialists and experts who were knowledgeable about the research topic, and based on the snowball sampling method, 13 people were selected, including some university professors, some sports managers of education and training, as well as some experienced physical education teachers. The interviews continue until theoretical saturation was reached. The statistical population of the quantitative part included male high school student athletes of the second period of the three provinces of Fars, Kohgiluyeh, Boyer Ahmad and Bushehr, whose exact number was not available. Based on the table of Cochran's sample size formula in uncertain conditions of society, the number of 384 people were determined as the research sample. In this research, semi-structured interview and researcher-made questionnaire were used to collect information. In order to analyze the findings of the qualitative section, open, axial and selective coding was used. Also, the Kolmogorov Smirnov test was used to check the normality of the data and the structural equation test was used to test the model. All data analysis process was done in spss and pls software. The results of the research showed that causal conditions had a significant effect on the main phenomenon (effect=0.612, t=8.975). Also, the main phenomenon on strategies was significant effect (effect=0.387, t=3.538) and intervening conditions had a significant effect on strategies (effect=0.264, t=2.681). Also, the strategies had a significant effect on the results (effect=0.743, t=15.845). Finally, the paradigm model of the research had a good fit. Therefore, in order to develop the individual social adaptation of students in sports environments, management and sports strategies should be implemented to achieve individual and sports outcomes so that it can be expected that favorable conditions for the presence of students in sports environments will be provided.

Keywords: social adaptation, individual adaptation, sports, sports environments, school

ارائه‌ی مدل پارادایمی توسعه‌ی سازگاری پویا با مکان‌های ورزشی در نوجوانان پسر ورزشکار

سیروس زینلی^{۱*}، رامش اسکندری^۲، مجتبی محمدی^۳، امید شیرالی^۴

۱. دکتری مدیریت ورزشی. آموزش و پرورش ناحیه ۲ شیراز. ایران
۲. کارشناس ارشد تربیت بدنی. اداره کل آموزش و پرورش استان فارس شیراز
۳. دانشجوی دکتری. آموزش و پرورش ناحیه ۲ شیراز
۴. کارشناسی ارشد. آموزش و پرورش ناحیه ۲ شیراز

* [Email : sirooszeinaiy@gmail.com](mailto:sirooszeinaiy@gmail.com)

چکیده

بهبود سازگاری فردی/ اجتماعی می‌تواند فرایند حضور دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی را تسهیل بخشد. هدف از انجام این پژوهش ارائه مدلی جهت توسعه سازگاری پویای نوجوانان با مکان‌های ورزشی بود. روش تحقیق، آمیخته و جامعه آماری بخش کیفی شامل متخصصان و خبرگان آگاه به موضوع تحقیق بود که بر اساس روش نمونه‌گیری گلوله برفی تعداد ۱۳ نفر شامل برخی اساتید دانشگاهی، برخی مدیران ورزشی آموزش و پرورش و همچنین چند تن از معلمان تربیت‌بدنی باتجربه انتخاب گردیدند. مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه داشت. جامعه آماری بخش کمی شامل دانش‌آموزان ورزشکار پسر مقطع متوسطه دوره دوم سه استان فارس، کهگیلویه و بویراحمد و بوشهر بودند که تعداد دقیق آنها در دسترس نبود. بر اساس جدول فرمول حجم نمونه کوکران در شرایط نامشخص جامعه، تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه تحقیق مشخص گردید. جهت گردآوری اطلاعات از مصاحبه نیم‌ساختاریافته و پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل یافته‌های بخش کیفی، از کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شد. همچنین از آزمون K-S برای بررسی نرمال بودن داده‌ها و از آزمون معادلات ساختاری برای آزمون مدل استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها در نرم‌افزار SPSS و PLS انجام گردید. نتایج تحقیق نشان داد، شرایط علی بر پدیده اصلی تأثیر معناداری داشت ($F=0/612$ ، تأثیر، $F=8/975$ ، تی)، همچنین تأثیر پدیده اصلی بر راهبردها معناداری بود ($F=0/387$ ، تأثیر، $F=3/538$ ، تی). شرایط زمینه‌ای بر راهبردها تأثیر معناداری دارد ($F=0/319$ ، تأثیر، $F=3/913$ ، تی) و شرایط مداخله‌گر بر راهبردها تأثیر معناداری داشت ($F=0/264$ ، تأثیر، $F=2/681$ ، تی). همچنین راهبردها بر پیامدها تأثیر معناداری داشتند ($F=0/743$ ، تأثیر، $F=15/845$ ، تی). در نهایت مدل پارادایمی تحقیق از برازش مطلوبی برخوردار بود. بنابراین جهت توسعه سازگاری فردی/ اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی باید راهبردهای مدیریتی و ورزشی جهت دستیابی به پیامدهای فردی و ورزشی اجرایی گردد تا بتوان انتظار داشت، شرایط مطلوب حضور دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی فراهم گردد.

واژگان کلیدی: اجتماعی، سازگاری فردی، ورزش، محیط‌های ورزشی، مدرسه

مقدمه

ورزش به عنوان یکی از مسائل مهم و کلیدی در جوامع امروزی مشخص شده که توانسته است کارکردهای بسیاری در میان تمامی گروه‌ها داشته باشد. فواید ایجاد شده در خصوص ورزش توانسته تا فواید فردی و اجتماعی را به ارمغان آورد و در سایر ابعاد اقتصادی و سیاسی نیز تأثیرات مثبت و گسترده‌ای داشته باشد (یلماز و همکاران، ۲۰۱۷). امروزه تمرکز کشورهای پیشرفته در جهت توسعه ورزش و پایدارسازی آن سبب گردیده تا فعالیت‌های جدی در این خصوص ایجاد گردد که در نهایت منجر به ارتقاء سطح مشارکت ورزشی افراد شده است (سورکیلا و همکاران، ۲۰۱۹).

امروزه محیط‌های ورزشی به عنوان یکی از حوزه‌های مورد علاقه محققان مشخص گردیده است (یلماز و همکاران، ۲۰۱۷). پیچیدگی‌های محیط‌های ورزشی و وجود گروه‌های مختلف با تفاوت‌های فردی سبب گردیده است تا محیط‌های ورزشی به عنوان یکی از مسائل مهم در ورزش مشخص گردد (هوی، ۱۹۹۳). بدون شک در محیط‌های ورزشی تمامی افراد حاضر، سعی دارند بهترین عملکرد را داشته باشند. به همین خاطر محیط‌های ورزشی به عنوان یکی از محیط‌های پرقابته در عرصه‌های جهانی مشخص شده است؛ این مسأله سبب گردیده تا در محیط‌های ورزشی به واسطه رقابت‌های موجود، تلاش جهت موفقیت‌ها و بهبود عملکرد افراد به ویژه ورزشکاران وجود داشته باشد (کیم و همکاران، ۲۰۱۸). یکی از گروه‌های مهم ورزشکاران، دانش‌آموزان ورزشکار می‌باشند. دانش‌آموزان ورزشکار به عنوان گروهی از ورزشکاران که در دو حیطه مدرسه و ورزش در حال فعالیت می‌باشند، نیاز است تا به صورت مناسبی تعهدات مربوط به خود را به صورت مناسب در ورزش و مدرسه اجرایی نمایند. به عبارتی دانش‌آموزان ورزشکار نیاز به برنامه ریزی قوی جهت عهده دار شدن تکالیف ورزشی و تکالیف مدرسه خود می‌باشند (سورکیلا و همکاران، ۲۰۱۹).

یکی از مشکلات موجود در میان دانش‌آموزان ورزشکار، عدم سازگاری آن‌ها با محیط‌های ورزشی می‌باشد. این مسأله سبب می‌گردد تا علاوه بر مخدوش شدن جایگاه ورزشی دانش‌آموزان، در شرایط مختلفی منجر به بروز مشکلات در تحصیلات آنان نیز گردد (ایسنهور و همکاران، ۲۰۱۵). به عبارتی انتظار می‌رود یک دانش‌آموز ورزشکار، در مسیری قرار بگیرد که در دو حیطه مدرسه و ورزش دچار موفقیت‌های مدنظر خود گردد. بدون شک بروز شرایطی جز این مسأله، می‌تواند تحصیلات و ورزش دانش‌آموزان را تحت‌الشعاع قرار دهد (لی و لی، ۲۰۱۷).

سازگاری در افراد اشاره به وضعیتی دارد که فرد بتواند با شرایط محیطی موجود کنار آید. سازگاری به طور اولیه توسط نظریه-پردازان روان‌شناسی طرفدار نظریه تکامل مورد بررسی قرار گرفته است و هدف آنان از سازگاری زنده ماندن و تولید مثل بوده است (نگهداری، ۱۳۹۷). از طرفی سازگاری از منظر اجتماعی اشاره به رفتاری دارد که شایستگی فرد و میانگین توانایی او را نسبت به گذشته خود و اطرافیان افزایش می‌دهد. در این حالت سازگاری سبب می‌گردد تا فرد ضمن عادت نمودن به وضعیت محیطی و اشراف کامل به محیط پیرامون خود، عملکرد مناسب‌تری را نسبت به گذشته خود به مرحله اجرا درآورد (ترزویو، ۲۰۱۹).

مارتنز و لایراموری (۲۰۱۶) مشخص نمودند که سازگاری به عنوان یک مسأله رفتاری-ذهنی سبب می‌گردد تا افراد ضمن بهبود یادگیری، اشراف کاملی به محیط خود نیز داشته باشند. کوتون (۲۰۱۱) سازگاری را فرایند پیوسته‌ای تعریف کرد که در آن، تجارب یادگیری اجتماعی شخص، باعث ایجاد نیازهای روانی او می‌گردد و نیز امکان کسب توانایی و مهارتهایی را فراهم می‌سازد که از آن طریق می‌توان به ارضای نیازها پرداخت. داگلاس و دافی (۲۰۱۵) معتقدند که سازگاری تمایل ارگانیزم برای تغییر فعالیت خود در راستای انطباق با محیط است که در واقع پاسخی به تغییرات محیط پیرامون می‌باشد. شریستون و همکاران (۲۰۱۹) نیز اعلام داشتند که سازگاری اشاره به توانایی ارتباط برقرار کردن افراد با محیط پیرامون خود و عادی سازی روابط در این محیط دارد. اگرچه اهمیت سازگاری در تحقیقات مختلفی مورد توجه و اشاره قرار گرفته است اما عدم وجود تحقیقات جامع در میان گروه‌های مختلف و همچنین در محیط‌های گوناگون سبب گردیده است تا امروزه شواهد اندکی در

خصوص سازگاری در میان تمامی گروه‌ها وجود داشته باشد. بدون شک این خلاء، مسیر دستیابی به سازگاری در میان تمامی افراد را دچار مشکل نموده است. این مسأله سبب گردیده تا نیاز به انجام تحقیقات جدید در میان گروه‌های مختلف در خصوص سازگاری درک گردد (فورسیس، ۲۰۱۳).

از سازگاری در میان ورزشکاران نیز به عنوان یک مسأله کلیدی یاد شده است (ویرا و همکاران، ۲۰۱۵). سازگاری در میان تمامی ورزشکاران به عنوان یکی از نیازهای مهم یاد می‌گردد که سبب شده است تا انرژی و زمان بسیاری را از مربیان، مدیران و خود ورزشکاران در جهت تقویت سازگاری بگیرد (ارسی و همکاران، ۲۰۱۲). پاسوس و همکاران (۲۰۱۶) اشاره دارد که یکی از رمزهای موفقیت ورزشکاران در میدانی مسابقه، سازگاری می‌باشد. بدون شک سازگاری در میان ورزشکاران یک مسأله همیشگی و پایدار نیست و این مسأله با تغییر محیط یا حتی با گذر زمان می‌تواند دستخوش تغییرات اساسی گردد. به صورتی که امروزه ورزشکارانی با برخورداری از شرایط عالی و ایده آل با تغییرات محیطی و باشگاه خود دچار مشکلات اساسی در زمینه عملکردی می‌گردند. این مسأله سبب گردیده تا سازگاری در میان ورزشکاران، مهم تلقی گردد (صفری، ۱۳۹۱).

ورزشکاران به علت برخورداری از محیط پیچیده و رمزآلود همواره در جهت سازگاری تلاش می‌نمایند (ارسی و همکاران، ۲۰۱۲). به عبارتی سازگاری ورزشکاران می‌تواند ضمن بهبود موفقیت‌های ورزشی آنان سبب بهبود عمر ورزشی آنان نیز گردد. از طرفی یکی از عوامل مهم در مسیر موفقیت ورزشکاران بخصوص ورزشکاران جوان، سازگاری آنان می‌باشد (صفری، ۱۳۹۱). اهمیت سازگاری در میان ورزشکاران سبب شده تا تلاش‌هایی از سوی متولیان ورزشی و محققان حوزه ورزش جهت بهبود سازگاری ورزشکاران انجام پذیرد. دانش‌آموزان ورزشکار به عنوان یکی از گروه‌های خاص از ورزشکاران مشخص می‌باشند که همزمان در سنین پایین خود، در حال مدیریت تحصیلات و ورزش خود می‌باشند. این مسأله سبب گردیده تا سازگاری آنان در محیط‌های ورزشی موجب موفقیت ورزشکاران دانش‌آموز در ورزش و حتی در محیط مدرسه خود نیز گردد. سازگاری سبب می‌شود مشکلات مدیریتی و برنامه‌ریزی دانش‌آموزان به صورت مناسبی حل گردیده، مسیر، جهت موفقیت آنان فراهم گردد. این مسأله موجب شده سازگاری در میان دانش‌آموزان ورزشکار به عنوان یکی از نیازهای ضروری بیش از پیش درک گردد.

رضایی و غلامیان (۱۳۹۶) در تحقیق خود که با هدف بررسی و مقایسه میزان سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان ورزشکار و غیرورزشکار در مدارس متوسطه لرستان انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که بین سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان پسر ورزشکار در مدارس متوسطه دولتی و غیر انتفاعی تفاوت معناداری وجود داشته است به طوری که میانگین سازگاری اجتماعی نزد دانش‌آموزان ورزشکار پسر مدارس دولتی ۱۱/۵۹ و میانگین آن نزد دانش‌آموزان پسر ورزشکار در مدارس غیرانتفاعی ۱۴/۲۵ بدست آمد. ثانیاً، میزان تفاوت در سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان دختر ورزشکار در مدارس متوسطه دولتی و غیر انتفاعی به مراتب بیشتر از مقدار تفاوت در دانش‌آموزان پسر مشاهده گردید. رویز و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود به بهبود سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی جهت مقابله با استرس پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی، نیازمند روابط قوی و مناسب مربیان می‌باشد. این مسأله سبب گردیده است تا مربیان به عنوان ارکان مهم در جهت سازگاری افراد مشخص گردد. ترزیو (۲۰۱۹) در تحقیقی به بررسی سازگاری اجتماعی به عنوان عنصر سیاست اجتماعی پرداخت. وی پس از بررسی‌های خود اشاره داشت که سازگاری اجتماعی به عنوان یکی از نیازهای مهم هر فردی می‌بایستی در سیاست‌های اجتماعی دولت‌ها به صورت فعال و عملیاتی اجرایی گردد تا بدین وسیله بتواند مسیر سازگاری اجتماعی تمامی گروه‌ها و افراد را فراهم آورد بدون شک ناسازگاری در میان دانش‌آموزان ورزشکار سبب می‌گردد خود دانش‌آموزان در حوزه درسی و ورزشی دچار مشکلات عدیده‌ای گردند. از طرفی مسئولیت‌های درسی بر عهده دانش‌آموزان سبب گردیده است تا امروزه تداخل در میان درس و ورزش دانش‌آموزان ورزشکار به وجود آید و این مسأله باعث شده تا بسیاری از دانش‌آموزان ورزشکار، بر خلاف استعداد‌های ذاتی خود از ورزش و یا مدرسه دور شوند و ضررهای گسترده‌ای در این حوزه گریبان‌گیر آنان شود. خلاء تحقیقات در خصوص سازگاری در میان ورزشکاران به خصوص دانش‌آموزان ورزشکار سبب گردیده تا امروزه مشکلات عمده‌ای برای این گروه از افراد ایجاد گردد و در نتیجه برنامه‌ریزی‌های جامع در این خصوص اجرایی نگردد از این رو تحقیق حاضر با هدف رفع خلاء تحقیقاتی در این خصوص و ایجاد دغدغه در

میان متولیان امر، با هدف ارائه مدل پارادیمی توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی طراحی گردید.

روش شناسی

رویکرد حاکم بر این پژوهش، آمیخته (کیفی-کمی) و از نوع اکتشافی بود. به صورتی که بخش کیفی در ابتدا و در ادامه بخش کمی اجرا گردید. همچنین این تحقیق در زمره تحقیقات کاربردی قرار می‌گیرد. روش کیفی مورد استفاده در تحقیق حاضر از نوع گراند تئوری بر اساس رهیافت نظامند بود. جهت بهره‌گیری از این روش از الگوی استروس و کوربین (۱۹۹۸) استفاده گردید. همچنین روش کمی مورد استفاده در تحقیق حاضر از نوع معادلات ساختاری بر اساس رویکرد حداقل مربعات جزئی بود.

جامعه آماری بخش کیفی تحقیق حاضر شامل تمامی متخصصان و خبرگان آگاه به موضوع تحقیق بود که بر اساس روش نمونه‌گیری گلوله برفی تعداد ۱۳ نفر به عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. این افراد شامل برخی اساتید دانشگاهی، برخی مدیران ورزشی آموزش و پرورش و همچنین چند تن از معلمان تربیت بدنی باتجربه بودند که به موضوع تحقیق آگاهی و اشراف کامل داشتند. این افراد با توجه به شکلگیری اشباع نظری مشخص و انتخاب شدند. در جهت انتخاب این افراد شاخص‌هایی از جمله بالاتر بودن مدرک تحصیلی از کارشناسی ارشد، داشتن حداقل ۲۰ سال سابقه اجرایی و شغلی در حوزه ورزش مدارس، داشتن حداقل ۱۰ مقاله علمی در حوزه ورزش و به خصوص حوزه ورزش مدارس اعمال گردید.

جامعه آماری بخش کمی شامل تمامی دانش‌آموزان ورزشکار پسر مقطع متوسطه دور دوم سه استان فارس، کهگیلویه و بویراحمد و بوشهر بود که تعداد دقیق آنان در دسترس نبود. بر اساس جدول فرمول حجم نمونه کوکران در شرایطی که حجم جامعه نامعلوم باشد، تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. ($p=q=0.5, Z=1.96$ و $\Delta=0.5$). روش نمونه‌گیری در تحقیق حاضر به صورت طبقه‌ای تصادفی بود. بدین صورت که پس از مشخص شدن استان‌های مورد مطالعه، بر حسب هر استان و مناطق جغرافیایی ۵ گانه این استان‌ها (شمال، جنوب، غرب، شرق و مرکز)؛ نمونه‌گیری با این توجه انجام گردید. بنابراین طبقه‌های مورد مطالعه در فرایند نمونه‌گیری؛ دانش‌آموزان ورزشکار پسر مقطع متوسطه دوره دوم استان‌های فارس، کهگیلویه و بویراحمد و بوشهر بود. با توجه به احتمال ریزش در نمونه‌های تحقیق، تعداد ۵۰۰ پرسشنامه توزیع گردید. در نهایت پس از توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه‌های پژوهش تعداد ۴۰۱ نفر تکمیل شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در تحقیق حاضر جهت گردآوری اطلاعات از روش کتابخانه‌ای و میدانی استفاده گردید. در بخش میدانی تحقیق حاضر از مصاحبه و پرسشنامه استفاده شد. در تحقیق حاضر جهت گردآوری اطلاعات از مصاحبه و پرسشنامه محقق ساخته استفاده گردید. جهت انجام مصاحبه‌های تحقیق از روش مصاحبه نیمه‌ساختار یافته استفاده شد. مصاحبه‌های تحقیق با توجه به الگوی بخش کیفی سعی در شناسایی عوامل علی، عوامل مداخله‌گر، عوامل زمینه‌ای، پیامدها و راهبردها بود. خروجی بخش کیفی تحقیق منجر به ایجاد پرسشنامه محقق ساخته شد. این پرسشنامه دارای ۶۴ سوال بود که به بررسی شرایط علی (۱۲ سوال)، شرایط زمینه‌ای (۱۵ سوال)، شرایط مداخله‌گر (۱۴ سوال)، پدیده اصلی (۶ سوال)، راهبردها (۹ سوال) و پیامدها (۸ سوال) پرداخته و سوالات این پرسشنامه در طیف ۵ ارزشی لیکرت طراحی شده بود.

روایی محتوایی این پرسشنامه‌ها با استفاده از نظرات هفت نفر از اساتید دانشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. روایی سازه این پرسشنامه به وسیله روش تحلیل عاملی مورد بررسی قرار گرفت. پایایی این پرسشنامه نیز با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ مشخص گردید (جدول ۱). مقدار نسبت روایی محتوا با توجه به تعداد اساتید (هفت نفر)، بالاتر از ۰/۹۹ و مقدار شاخص روایی محتوا بالاتر از ۰/۷۹ مشخص گردید. بنابراین روایی محتوایی پرسشنامه‌های تحقیق مورد تأیید قرار گرفت.

جهت بررسی روایی سازه پرسشنامه‌های تحقیق از روش تحلیل عاملی استفاده گردید. در بخش کیفی تحقیق جهت بررسی روایی از قابلیت باورپذیری (اعتبار)، انتقال‌پذیری و تأییدپذیری استفاده گردید. بدین منظور محقق جهت بررسی قابلیت باورپذیری از تأیید فرایند پژوهش توسط هشت متخصص و دو کدگذار جهت کدگذاری و چند نمونه مصاحبه جهت کسب اطمینان از یکسانی دیدگاه کدگذاران استفاده شد و جهت بررسی انتقال‌پذیری از نظرات سه متخصص که در پژوهش مشارکت نداشتند در مورد یافته‌های پژوهش نظرسنجی شد. جهت بررسی قابلیت تأییدپذیری از ثبت و ضبط تمامی مصاحبه‌ها و بررسی آنان در زمان‌های مورد نیاز استفاده گردید. همچنین پایایی این پرسشنامه نیز با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ مشخص گردید (جدول ۱).

جدول ۱. نتایج محاسبه آلفای کرونباخ

متغیرها	میزان آلفا	وضعیت
شرایط علی	۰/۸۴	قبول
شرایط زمینه‌ای	۰/۸۶	قبول
شرایط مداخله‌گر	۰/۸۷	قبول
پدیده اصلی	۰/۸۸	قبول
راهبردها	۰/۸۲	قبول
پیامدها	۰/۸۵	قبول

در بخش کیفی تحقیق جهت بررسی پایایی، از کمیته‌های تخصصی استفاده گردید. بدین صورت که از اعضای این کمیته تخصصی جهت کدگذاری موازی برخی مصاحبه‌ها و همچنین ارزیابی و برنامه‌های مربوط به مصاحبه‌ها استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل یافته‌های بخش کیفی تحقیق از کدگذاری به صورت کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شد. برای بررسی یافته‌های توصیفی تحقیق از میانگین و انحراف استاندارد استفاده شد. همچنین در بخش استنباطی تحقیق، از آزمون کلوموگراف اسمیرنوف جهت بررسی توزیع داده‌های تحقیق حاضر استفاده شد. همچنین از آزمون معادلات ساختاری جهت بررسی و آزمون مدل تحقیق استفاده شد. کلیه روند تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق حاضر در نرم افزارهای SPSS ۲۲ و PLS انجام شد.

یافته‌ها

نتایج توصیفی مربوط به سن نمونه‌های بخش کیفی نشان داد که گروه سنی ۴۰-۵۰ سال با ۳۸/۶ درصد، بیشترین فراوانی را داشته‌اند نتایج توصیفی مربوط به جنسیت نمونه‌های بخش کیفی نشان داد که مردان ۹۲/۳ درصد و زنان ۷/۷ درصد نمونه‌های تحقیق را شامل شدند. به منظور بررسی بخش کیفی از سه کدگذاری شامل کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده گردید. جدول شماره ۲ بخشی از مصاحبه اول تحقیق را نشان می‌دهد.

جدول ۲. بخشی از مصاحبه اول تحقیق

متن مصاحبه	کدهای اولیه استخراجی
به نظر من با توجه به اینکه ورزش فواید جسمانی و روانی در میان دانش‌آموزان دارد، سازگاری امری مهم و کلیدی در این حوزه می‌باشد.	<ul style="list-style-type: none"> کارکردهای جسمانی ورزش کارکردهای روانی ورزش
بدون شک برای اینکه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های مدرسه ایجاد گردد می‌بایستی محیط‌های ورزشی جذاب گردد.	<ul style="list-style-type: none"> وجود جذابیت محیط‌های ورزشی مدارس

<ul style="list-style-type: none"> • وجود گروه‌های اجتماعی در فعالیت‌های ورزشی مدارس • نیازسنجی از فعالیت‌های ورزشی مورد علاقه دانش‌آموزان • شناسایی دانش‌آموزان دارای مشکلات اقتصادی جهت حضور در محیط‌های ورزشی • سیاست‌گذاری نادرست آموزش و پرورش در حوزه مدارس • مشکلات مالی در آموزش و پرورش • عدم آمادگی ذهنی دانش‌آموزان • دسته بندی مدارس بر حسب ظرفیت‌های • ارتقا وضعیت جسمانی دانش‌آموزان • تشکیل گروه‌های اجتماعی سازنده • شناسایی دانش‌آموزان مستعد • شناسایی دانش‌آموزان مستعد در رشته‌های ورزشی 	<p>فعالیت‌های اجتماعی موجود در ورزش می‌تواند بستر مناسبی جهت ایجاد سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان فراهم نماید.</p> <p>فکر می‌کنم در دوران دانش‌آموزی فعالیت‌های عیدیه ای در جهت شناسایی نیازهای دانش‌آموزان جهت برنامه ریزی فعالیت‌های ورزشی نیاز است.</p> <p>مشکلات اقتصادی برخی دانش‌آموزان می‌تواند روند سازگاری آنان را در محیط‌های ورزشی تحت تأثیر قرار دهد.</p> <p>از سوی آموزش و پرورش رویه‌های مطلوبی جهت جذب و سازگار نمودن دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی در مدارس ایجاد نمی‌گردد</p> <p>عدم تمرکز بر مسائل مهم، به دلیل مشکلات آموزش و پرورش در حوزه تامین منابع مالی و اقتصادی</p> <p>عدم آگاهی دانش‌آموزان در خصوص سازگاری فردی اجتماعی در محیط‌های ورزشی</p> <p>ایجاد رویدادهای ورزشی منظم در مدارس، مشخص نمودن وضعیت ورزشی مدارس به واسطه دسته بندی و سطح بندی آنان و همچنین ایجاد یک رویه نظارتی بهبود وضعیت جسمانی دانش‌آموزان از طریق سازگاری فردی و اجتماعی دانش‌آموزان در محیط ورزشی</p> <p>جذب افراد مستعد به مدارس بر اساس سازگاری فردی و اجتماعی</p> <p>بهبود عملکرد دانش‌آموزان در گرو سازگاری فردی اجتماعی</p>
---	--

مدل کیفی پارادایمی فرایندی چند مرحله‌ای است که طی آن داده‌هایی که از طریق به‌کارگیری ابزارهای جمع‌آوری در نمونه آماری فراهم آمده‌اند، خلاصه، کدبندی، دسته‌بندی و در نهایت پردازش می‌شوند تا زمینه‌ی برقراری انواع تحلیل‌ها و ارتباط بین این داده‌ها به منظور آزمون فرضیه‌ها فراهم آید. تعداد ۱۲ کد اولیه به عنوان عوامل علی مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید. که عوامل علی مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های ظرفیت‌های ورزشی، ظرفیت‌های اجتماعی و مسائل درونی می‌باشد. جدول شماره ۳ نتایج کدگذاری در خصوص عوامل علی را نشان می‌دهد.

جدول ۳. نتایج مربوط به کدگذاری محوری شرایط علی

مؤلفه‌ها	کدهای شناسایی شده
ظرفیت‌های ورزشی	کارکردهای روانی ورزش
	کارکردهای جسمانی ورزش
	تغییرات در سبک زندگی دانش‌آموزان
	عدم جذب به فعالیت‌های ورزش
	عدم شناسایی برخی استعدادها و ورزشی در مدارس
ظرفیت‌های اجتماعی	نیاز به تعاملات اجتماعی دانش‌آموزان
	اهمیت تشکیل گروه‌های اجتماعی در ورزش

ضرورت فعالیت‌های مشارکتی شکل‌گیری تضادهای اجتماعی	
تغییرات نگرشی منفی در دانش‌آموزان بروز خشونت در میان دانش‌آموزان اعتماد به نفس پایین برخی دانش‌آموزان	مسائل درونی

تعداد ۱۵ کد اولیه به عنوان عوامل زمینه‌ای مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید. که عوامل زمینه‌ای مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های مسائل مدیریتی، مسائل محیطی، مسائل فنی و مسائل اقتصادی می باشد

جدول ۴. نتایج مربوط به کدگذاری محوری شرایط زمینه‌ای

مؤلفه‌ها	کدهای شناسایی شده
مسائل مدیریتی	نگرش مثبت مدیران آموزش و پرورش به ورزش مدارس اطلاع‌رسانی فعالیت‌های ورزشی در مدارس سنجش وضعیت تعاملات ارتباطی دانش‌آموزان شناسایی اختلالات رفتاری دانش‌آموزان
مسائل محیطی	وجود جذابیت محیط‌های ورزشی مدارس وجود گروه‌های اجتماعی در فعالیت‌های ورزشی مدارس وجود سیستم تغذیه‌ای دانش‌آموزان جهت حضور در محیط‌های ورزشی آمادگی ذهنی دانش‌آموزان جهت حضور در ورزش
مسائل فنی	وجود رویدادهای ورزشی جذاب در مدارس نیازسنجی از فعالیت‌های ورزشی مورد علاقه دانش‌آموزان وجود فعالیت‌های ورزشی مطابق با ظرفیت‌های فنی مدارس
مسائل اقتصادی	شناسایی دانش‌آموزان دارای مشکلات اقتصادی جهت حضور در محیط‌های ورزشی امکان خرید اقساطی تجهیزات ورزشی برای دانش‌آموزان رایگان بودن خدمات مربوط به ورزش دانش‌آموزان وجود بلیط‌های استفاده از اماکن ورزشی با تخفیف ویژه به دانش‌آموزان

تعداد ۱۴ کد اولیه به عنوان عوامل مداخله‌گر مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید. مطابق با نتایج کدگذاری محوری مشخص گردید که عوامل مداخله‌گر مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های کلان و خرد می باشد.

جدول ۵. نتایج مربوط به کدگذاری محوری شرایط مداخله‌گر

مؤلفه‌ها	کدهای شناسایی شده
عوامل کلان	مشکلات اقتصادی در خانواده‌ها سیاست‌گذاری نادرست آموزش و پرورش در حوزه مدارس نبود سامانه‌های ارزیابی وضعیت روانشناختی و سازگاری دانش‌آموزان نبود خط مشی مدون جهت سازگاری دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی نبود سیستم نظارتی بر تمامی فعالیت‌های ورزشی مدارس نبود عدالت در ترویج منابع در ورزش مدارس مشکلات مالی در آموزش و پرورش
عوامل خرد	مهارت پایین برخی دبیران تربیت بدنی در حوزه سازگاری مشکلات نگرشی دانش‌آموزان به سبک زندگی فعال عدم شناخت دانش‌آموزان از ظرفیت‌های ورزش ترس و کم‌رویی برخی دانش‌آموزان جهت حضور در ورزش نبود سیستم بازخورد در ورزش مدارس عدم آمادگی ذهنی دانش‌آموزان جهت حضور در ورزش مدارس ایمنی نامناسب محیط‌های ورزشی در مدارس

تعداد ۹ کد اولیه به عنوان راهبردهای توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید مطابق با نتایج کدگذاری محوری. تعداد ۸ کد اولیه به عنوان پیامدهای توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مطابق با نتایج کدگذاری محوری مشخص گردید که پیامدهای سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های فردی و ورزشی می‌باشد.

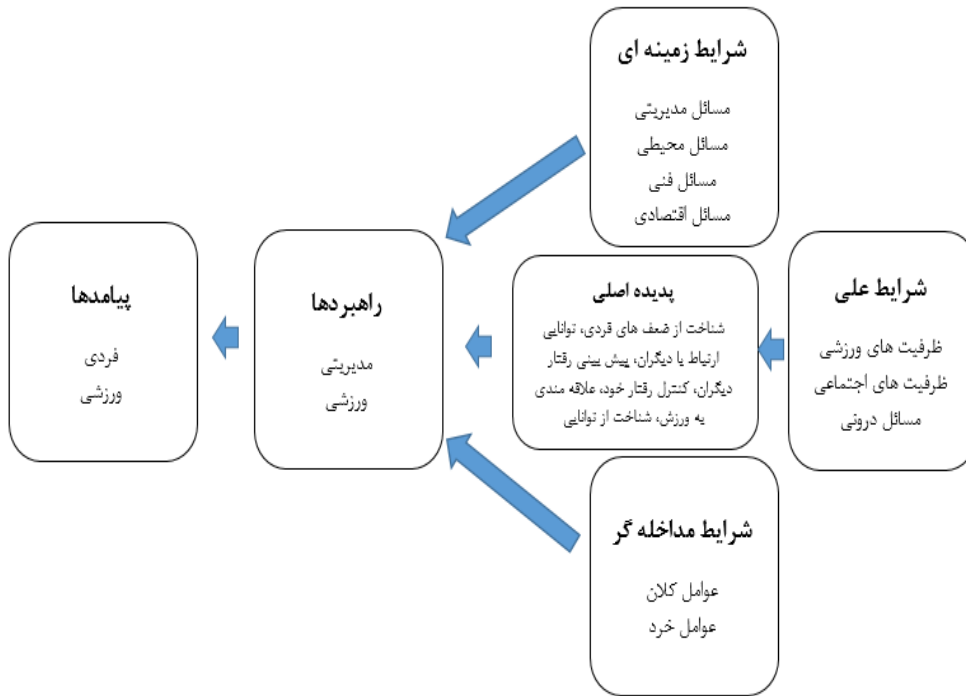
جدول ۶. نتایج مربوط به کدگذاری محوری راهبردها

مؤلفه‌ها	کدهای شناسایی شده
راهبردهای ورزشی	طراحی و ایجاد رویدادهای ورزشی همیشگی در ورزش مدارس بهبود زیرساخت‌های فنی ورزش در مدارس سطح بندی دانش‌آموزان بر حسب علائق و مهارت‌های ورزشی ایجاد دوره‌های آموزشی جهت بهبود مهارت‌های ورزشی دانش‌آموزان
راهبردهای مدیریتی	غربال‌گری دانش‌آموزان بر حسب وضعیت نگرشی و رفتاری در ورزش استفاده از چهره‌های سرشناس در ورزشی مدارس دسته بندی مدارس بر حسب ظرفیت‌های ورزشی و توزیع منابع بر حسب این دسته بندی ایجاد سیستم نظارتی جهت کشف عملکرد حقیقی مدارس در حوزه ورزش ایجاد جوایز مادی و معنوی به دانش‌آموزان فعال در ورزش

تعداد ۸ کد اولیه به عنوان پیامدهای توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید مطابق با نتایج کدگذاری محوری مشخص گردید که پیامدهای سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های فردی و ورزشی می‌باشد.

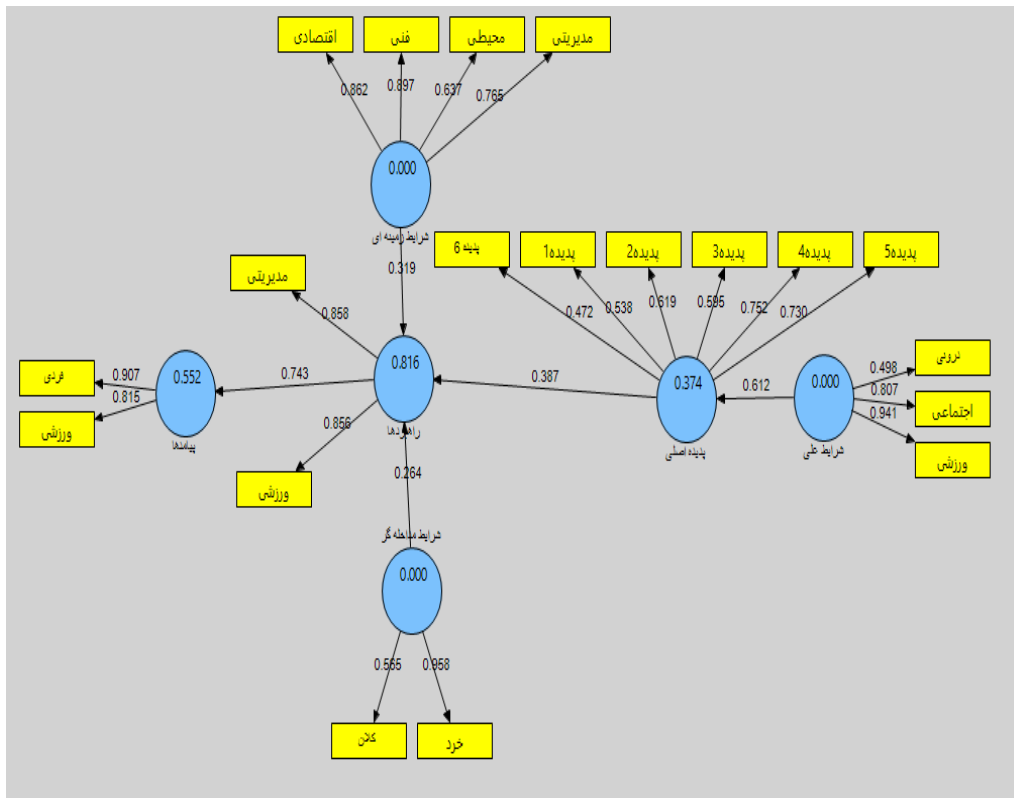
جدول ۷. نتایج مربوط به کدگذاری محوری پیامدها

مؤلفه‌ها	کدهای شناسایی شده
پیامدهای فردی	بهبود اعتماد به نفس دانش‌آموزان
	ارتقا وضعیت جسمانی دانش‌آموزان
	تشکیل گروه‌های اجتماعی سازنده در میان دانش‌آموزان
	بهبود وضعیت رفتاری دانش‌آموزان در محیط داخل و خارج مدرسه
	فعال سازی سبک زندگی دانش‌آموزان
پیامدهای ورزشی	شناسایی دانش‌آموزان مستعد در رشته‌های ورزشی
	بهبود مهارت‌های ورزشی دانش‌آموزان
	بهبود مشارکت ورزشی دانش‌آموزان

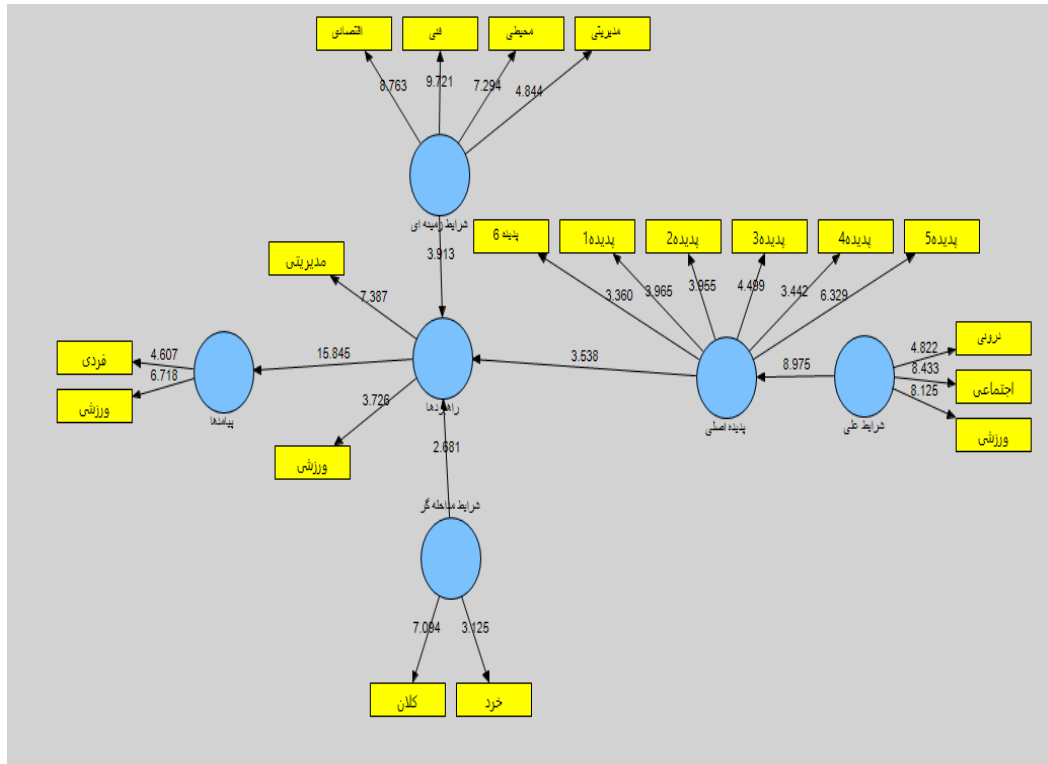

شکل ۱. مدل پارادایمی تحقیق

به منظور الگوی توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی از روش معادلات ساختاری استفاده گردید. شکل شماره ۲ و ۳ مدل تحقیق در حالت بار عاملی و ضرایب تی به نمایش گذاشته است.

شکل ۲. مدل در حالت بار عاملی

شکل ۳. مدل در حالت تی

جدول ۸- خلاصه مدل

تأثیر	T	روابط
۰/۶۱۲	۸/۹۷۵	شرایط علی بر پدیده اصلی
۰/۳۸۷	۳/۵۳۸	پدیده اصلی بر راهبردها
۰/۳۱۹	۳/۹۱۳	شرایط زمینه‌ای بر راهبردها
۰/۲۶۴	۲/۶۸۱	شرایط مداخله‌گر بر راهبردها
۰/۷۴۳	۱۵/۸۴۵	راهبردها بر پیامدها

نتایج تحقیق نشان داد که شرایط علی بر پدیده اصلی تأثیر معناداری دارد (تأثیر=۰/۶۱۲، $T=۸/۹۷۵$ ، تی). همچنین پدیده اصلی بر راهبردها تأثیر معناداری دارد (تأثیر=۰/۳۸۷، $T=۳/۵۳۸$ ، تی). و شرایط زمینه‌ای بر راهبردها تأثیر معناداری دارد (تأثیر=۰/۳۱۹، $T=۳/۹۱۳$ ، تی) ضمناً شرایط مداخله‌گر بر راهبردها تأثیر معناداری دارد (تأثیر=۰/۲۶۴، $T=۲/۶۸۱$ ، تی). و راهبردها بر پیامدها تأثیر معناداری دارد (تأثیر=۰/۷۴۳، $T=۱۵/۸۴۵$ ، تی). همچنین مدل از برآش مطلوبی برخوردار است.

جدول ۹- شاخص‌های برازش مدل

پیامدها	راهبردها	مقوله اصلی	شرایط مداخله‌گر	شرایط زمینه‌ای	شرایط علی	
۰/۸۵	۰/۸۲	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۸۶	۰/۸۴	آلفای کرونباخ
۰/۸۸	۰/۹۷	۰/۹۱	۰/۹۲	۰/۸۸	۰/۸۷	پایایی ترکیبی
۰/۴۹	۰/۵۵	۰/۵۸	۰/۴۹	۰/۵۲	۰/۴۶	AVE
۰/۵۵	۰/۸۱	۰/۳۷	-	-	-	R ²
۰/۵۱	۰/۶۶	۰/۴۶	-	-	-	GOF

بحث و نتیجه گیری

مطابق با نتایج تحقیق مشخص گردید که تعداد ۱۲ کد اولیه به عنوان عوامل علی مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید. مطابق با نتایج کدگذاری محوری مشخص گردید که عوامل علی مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های ظرفیت‌های ورزشی، ظرفیت‌های اجتماعی و مسائل درونی می‌باشد.

در تحقیقات مختلفی به این مسأله اشاره شده است. فیلیپو و همکاران (۲۰۲۰) اشاره داشتند که سازگاری به عنوان یکی از مسائل مهم جهت حضور افراد در فعالیت‌های ورزشی و موسیقی می‌باشد. لانگمن و همکاران (۲۰۲۰) نیز مشخص نمودند که لازم تکامل انسانی، شکل‌گیری سازگاری فردی و اجتماعی می‌باشد. سازگاری فردی و اجتماعی رکن کلیدی در پیشرفت و ارتقاء جنبه‌های مختلف انسانی می‌باشد (لاتیکانینن و همکاران، ۲۰۱۹).

ترزویو (۲۰۱۹) در تحقیقی به بررسی سازگاری اجتماعی به عنوان عنصر سیاست اجتماعی پرداخت. وی پس از بررسی‌های خود اشاره داشت که سازگاری اجتماعی به عنوان یکی از نیازهای مهم هر فرد می‌بایستی در سیاست‌های اجتماعی دولت‌ها به صورت فعال و عملیاتی اجرایی گردد تا بدین وسیله بتواند مسیر سازگاری اجتماعی تمامی گروه‌ها و افراد را فراهم آورد. پاسوس و همکاران (۲۰۱۶) در تحقیق خود به بررسی بهبود سازگاری افراد در فرایند رقابت‌پذیری پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود پی بردند که رقابت‌پذیری در صورتی که به صورت مناسب در تیم‌های ورزشی اجرایی گردد سبب می‌گردد تا فرایند سازگاری و در کنار آن عملکرد ورزشکاران را بهبود دهد. سازگاری فردی اجتماعی به عنوان یکی از مسائل مهم در حوزه ورزش مشخص می‌باشد که می‌بایست به صورت جدی دنبال گردد (بوردن و همکاران، ۲۰۱۳). با این توجه می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق با نتایج تحقیقات فیلیپو و همکاران (۲۰۲۰)، لانگمن و همکاران (۲۰۲۰)، لاتیکانینن و همکاران (۲۰۱۹)، ترزویو (۲۰۱۹)، پاسوس و همکاران (۲۰۱۶) و بوردن و همکاران (۲۰۱۳) همسو می‌باشد.

به نظر می‌رسد شرایط علی از جمله ظرفیت‌های اجتماعی، ورزشی و درونی سبب گردیده است تا دغدغه جدی در جهت بهبود سازگاری فردی و اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی شکل گیرد. بدون شک سازگاری فردی و اجتماعی می‌تواند بسیاری از مشکلات امروزه دانش‌آموزان را به واسطه محیط‌های ورزشی کاهش دهد و دانش‌آموزان را به مرحله تکامل شناختی و جسمانی رساند. اوتو و همکاران (۲۰۱۹) مشخص نمودند که ورزش می‌تواند به واسطه بهبود تجارب دانش‌آموزان منجر به ارتقا وضعیت تحصیلی آنان نیز گردد. بنابراین ظرفیت‌های ورزشی از جمله کارکردهای روانی ورزش، کارکردهای جسمانی ورزش، تغییرات در سبک زندگی دانش‌آموزان، عدم جذب به فعالیت‌های ورزش و عدم شناسایی برخی استعداد‌های ورزشی در مدارس می‌تواند در بهبود وضعیت جسمانی دانش‌آموزان کمک نماید. همچنین ظرفیت‌های اجتماعی شامل نیاز به تعاملات اجتماعی دانش‌آموزان، اهمیت تشکیل گروه‌های اجتماعی در ورزش، ضرورت فعالیت‌های مشارکتی و شکل‌گیری تضادهای اجتماعی می‌تواند بستر مناسبی در خصوص توانمندسازی اجتماعی دانش‌آموزان به واسطه محیط‌های ورزشی را فراهم نماید. از طرفی دانش‌آموزان به صورت فردی نیازمند ارتقا برخی ویژگی‌های رفتاری و نگرشی می‌باشند که این مسأله سبب گردیده است تا روند توسعه سازگاری فردی اجتماعی به عنوان یک نیاز کلیدی در میان آنان درک گردد. این توضیحات نشان می‌دهد که عوامل علی توانسته است تا دغدغه و ضرورت توسعه سازگاری فردی و اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی را فراهم نماید.

مطابق با نتایج تحقیق مشخص گردید که تعداد ۱۵ کد اولیه به عنوان عوامل زمینه‌ای مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید. مطابق با نتایج کدگذاری محوری مشخص گردید که عوامل زمینه‌ای مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های مسائل مدیریتی، مسائل محیطی، مسائل فنی و مسائل اقتصادی می‌باشد.

در تحقیقات مختلفی به این مسأله اشاره شده است. رضایی و غلامیان (۱۳۹۶) در تحقیق خود که با هدف بررسی و مقایسه میزان سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان ورزشکار و غیرورزشکار در مدارس متوسطه لرستان انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که بین سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان پسر ورزشکار در مدارس متوسطه دولتی و غیرانتفاعی تفاوت معناداری

وجود داشته است به طوری که میانگین سازگاری اجتماعی نزد دانش‌آموزان ورزشکار پسر مدارس دولتی ۱۱.۵۹ و میانگین آن نزد دانش‌آموزان پسر ورزشکار در مدارس غیرانتفاعی ۹۶-۹۷ به دست آمد. ثانیاً، میزان تفاوت در سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان دختر ورزشکار در مدارس متوسطه دولتی و غیر انتفاعی به مراتب بیشتر از مقدار تفاوت در دانش‌آموزان پسر مشاهده گردید. رویز و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود به بهبود سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی جهت مقابله با استرس پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی، نیازمند روابط قوی و مناسب مریبان می‌باشد. این مسأله سبب گردیده است تا مریبان به عنوان ارکان مهم در جهت سازگاری افراد مشخص گردد. تریزو (۲۰۱۹) در تحقیقی به بررسی سازگاری اجتماعی به عنوان عنصر سیاست اجتماعی پرداخت. وی پس از بررسی‌های خود اشاره داشت که سازگاری اجتماعی به عنوان یکی از نیازهای مهم هر فرد، می‌بایست در سیاست‌های اجتماعی دولت‌ها به صورت فعال و عملیاتی اجرایی گردد تا بدین وسیله بتواند مسیر سازگاری اجتماعی تمامی گروه‌ها و افراد را فراهم آورد. مظلوم و نیک نام (۱۳۹۶) در تحقیقی به بررسی عوامل مؤثر بر سازگاری اجتماعی در دانش‌آموزان پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که هراسانی نیازهای هشیارانه و ناهشیارانه دارد و می‌کوشد آن‌ها را برطرف سازد. سازگاری اجتماعی بر این ضرورت متکی است که این نیازها باید با منافع گروهی که در آن زندگی می‌کند هماهنگ و متعادل باشد. سازگاری اجتماعی در نوجوانان به‌عنوان مهمترین نشانه‌ی سلامت روان آنان، از مباحثی است که در دهه‌های اخیر توجه بسیاری از جامعه‌شناسان، روان‌شناسان و مریبان را به خود جلب کرده است. صفری (۱۳۹۱) در تحقیق خود که با هدف مقایسه ارتباط بین سازگاری اجتماعی و سلامت عمومی دانش‌آموزان ورزشکار و غیرورزشکار مقطع متوسطه شهرستان محلات انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی برد که بین سازگاری دانش‌آموزان ورزشکار و غیرورزشکار تفاوت معناداری وجود دارد همچنین بین سازگاری (اجتماعی، عاطفی، آموزشی) و سلامت عمومی در دو گروه دانش‌آموزان ورزشکار و غیرورزشکار رابطه معناداری نشان داده نشد. با این توجه می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات رضایی و غلامیان (۱۳۹۶)، مظلوم و نیک نام (۱۳۹۶)، صفری (۱۳۹۱)، تریزو (۲۰۱۹)، رویز و همکاران (۲۰۱۹) همسو می‌باشد.

در تفسیر این مسأله لازم به ذکر است که جنبه‌های فنی و مدیریتی بستر اولیه جهت سازگاری فردی و محیطی را فراهم می‌نمایند و زمینه جهت شکل‌گیری این مسأله را نشان می‌دهد. از طرفی محیط نقش مهمی در روند سازگاری افراد دارد. رویز و همکاران (۲۰۱۹) مشخص نمودند که محیط می‌تواند تأثیرات بی‌شماری در روند سازگاری افراد داشته باشد. بدون شک توجه به جنبه‌های محیطی روند توسعه و گسترش سازگاری فردی و اجتماعی را می‌تواند به صورت مناسبی تسریع دهد. از طرفی عوامل اقتصادی شامل شناسایی دانش‌آموزان دارای مشکلات اقتصادی جهت حضور در محیط‌های ورزشی، امکان خرید اقساطی تجهیزات ورزشی برای دانش‌آموزان، رایگان بودن خدمات مربوط به ورزش دانش‌آموزان و وجود بلیط‌های استفاده از اماکن ورزشی با تخفیف ویژه به دانش‌آموزان می‌تواند نقش حمایتی و انگیزشی در جهت سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی داشته باشد و آنان را به این محیط‌ها به صورت مناسب تری جذب نماید.

طبق نتایج تحقیق، تعداد ۱۴ کد اولیه به عنوان عوامل مداخله‌گر مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص گردید. براساس نتایج کدگذاری محوری مشخص گردید که عوامل مداخله‌گر مؤثر بر سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های کلان و خرد می‌باشد که در تحقیقات مختلفی به این مسأله اشاره شده است.

کانترز و همکاران در سال (۲۰۱۳) در پژوهشی با عنوان بررسی مشارکت دانش‌آموزان در مدرسه با موضوع مقایسه وضعیت نژادی، جنسی و اقتصادی - اجتماعی به این نتیجه رسیدند که موانع اقتصادی اجتماعی بزرگترین مانع فعالیت‌های بدنی و مشارکت در فوق برنامه مدرسه می‌باشد. بوردن و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیقی با هدف شناسایی وضعیت مناسب برای فوق برنامه مدارس عمومی تگزاس، موانع شرکت دانش‌آموزان در فعالیت‌های فوق برنامه ورزشی مدرسه را کمبود منابع مالی، کمبود امکانات، کمبود پرسنل و مریبان علاقه مند و توانمند، و همچنین کمبود علاقه دانش‌آموزان بر شمردند. فیلیپو و همکاران (۲۰۲۰) پس از بررسی‌های خود پی بردند که به‌علت نبود تعاملات بین فردی در زمان قرنطینه طی دوران کوید-۱۹، روابط بین فردی در برخی فعالیت‌ها از جمله ورزش و موسیقی دچار مشکلات عمده‌ای گردیده است. اسپینکی و همکاران (۲۰۱۰) در تحقیقی که

با هدف بررسی چالش‌ها و استراتژی‌های سازگاری ورزشکاران بومی نوجوان که از رقابت‌های درون تیمی کنار رفته‌اند، انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که ایجاد جلسات مشاوره‌ای با ورزشکارانی که در حین انتخاب تیم‌ها، از تیم خود حذف شده‌اند، می‌تواند به عنوان یک استراتژی کاربردی اجرایی گردد. با این توجیه می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات کانترز و همکاران در سال (۲۰۱۳)، اسپینکی و همکاران (۲۰۱۰)، بوردن و همکاران (۲۰۱۳) و فیلیپو و همکاران (۲۰۲۰) همسو می‌باشد.

در تفسیر این مسأله لازم به ذکر است که عوامل مداخله‌گر می‌تواند محدودیت‌های شدیدی برای سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی را فراهم نماید. بدون شک عوامل مداخله‌گر کلان در ابعاد بالایی نظام آموزش و پرورش ایران و عوامل مداخله‌گر خرد در ابعاد پایینی و اجرایی آموزش و پرورش توانسته است مشکلات عدیده‌ای برای سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی ایجاد نماید. به نظر می‌رسد عوامل کلان شامل مشکلات اقتصادی در خانواده‌ها، سیاست‌گذاری نادرست آموزش و پرورش در حوزه مدارس، نبود سامانه‌های ارزیابی وضعیت روانشناختی و سازگاری دانش‌آموزان، نبود خط‌مشی مدون جهت سازگاری دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی، نبود سیستم نظارتی بر تمامی فعالیت‌های ورزشی مدارس، نبود عدالت در ترویج منابع در ورزش مدارس و مشکلات مالی در آموزش و پرورش توانسته است روند سیاست‌گذاری و طرح‌ریزی در خصوص سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی را فراهم نماید. از طرفی عوامل خرد شامل مهارت پایین برخی دبیران تربیت‌بدنی در حوزه سازگاری، مشکلات نگرشی دانش‌آموزان به سبک زندگی فعال، عدم شناخت دانش‌آموزان از ظرفیت‌های ورزش، ترس و کم‌رویی برخی دانش‌آموزان جهت حضور در ورزش، نبود سیستم بازخورد در ورزش مدارس، عدم آمادگی ذهنی دانش‌آموزان جهت حضور در ورزش مدارس و ایمنی نامناسب محیط‌های ورزشی در مدارس، روند فعالیت‌های اجرایی در این خصوص را دچار مشکلات عمده‌ای کرده است. بر اساس نتایج حاصل، تعداد ۹ کد اولیه به عنوان راهبردهای توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی مشخص شد همچنین راهبردهای توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های مدیریتی و ورزشی می‌باشد.

در تحقیقات مختلفی به این مسأله توجه شده است. اسپینکی و همکاران (۲۰۱۰) در تحقیقی که با هدف بررسی چالش‌ها و استراتژی‌های سازگاری ورزشکاران بومی نوجوان که از رقابت‌های درون تیمی کنار رفته‌اند، انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که ایجاد جلسات مشاوره‌ای با ورزشکارانی که در حین انتخاب تیم‌ها، از تیم خود حذف شده‌اند، می‌تواند به عنوان یک استراتژی کاربردی اجرایی گردد. پاسوس و همکاران (۲۰۱۶) در تحقیق خود به بررسی بهبود سازگاری افراد در فرآیند رقابت‌پذیری پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود پی بردند که رقابت‌پذیری در صورتی که به صورت مناسب در تیم‌های ورزشی اجرایی گردد سبب می‌شود فرآیند سازگاری و در کنار آن عملکرد ورزشکاران بهبود یابد.

بیلوهور (۲۰۱۸) در تحقیق خود که با هدف شکل‌گیری ورزش مفهومی به عنوان یک اجتماع انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی برد که حضور در میادین ورزشی می‌تواند زمینه جهت بهبود و گسترش فرایند اجتماعی شدن را تسریع دهد و به بهبود وضعیت اجتماع منجر گردد. با این توجه می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات اسپینکی و همکاران (۲۰۱۰) و پاسوس و همکاران (۲۰۱۶) و بیلوهور (۲۰۱۸) همسو می‌باشد.

در تفسیر این مسأله لازم به ذکر است که راهبردها می‌تواند در کمک به روند سیاست‌گذاری، منجر به شکل‌گیری فعالیت‌های اجرایی در خصوص سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی گردد. به عبارتی راهبردها می‌تواند حمایت‌های اجرایی در خصوص سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی را به صورت مناسبی ایجاد نماید. در این بین راهبردهای مدیریتی شامل غربال‌گری دانش‌آموزان بر حسب وضعیت نگرشی و رفتاری در ورزش، استفاده از چهره‌های سرشناس در ورزشی مدارس، دسته‌بندی مدارس بر حسب ظرفیت‌های ورزشی و توزیع منابع بر حسب این دسته بندی، ایجاد سیستم نظارتی جهت کشف عملکرد حقیقی مدارس در حوزه ورزش و ایجاد جوائز مادی و معنوی به دانش‌آموزان فعال در ورزش می‌تواند بستر حمایتی از هدف‌گذاری در خصوص سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی را فراهم نماید. از طرفی راهبردهای ورزشی شامل طراحی و ایجاد رویدادهای ورزشی

همیشگی در ورزش مدارس، بهبود زیرساخت‌های فنی ورزش در مدارس، سطح‌بندی دانش‌آموزان بر حسب علائق و مهارت‌های ورزشی و ایجاد دوره‌های آموزشی جهت بهبود مهارت‌های ورزشی دانش‌آموزان بستر مناسبی جهت بهبود شاخص‌های کیفی و کمی در مدارس جهت سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی را فراهم نماید.

طبق نتایج تحقیق مشخص گردید که تعداد ۸ کد اولیه به عنوان پیامدهای توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی می‌باشد ضمناً پیامدهای سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی شامل مؤلفه‌های فردی و ورزشی می‌باشد که در تحقیقات مختلفی به این مسأله اشاره شده است.

مظلوم و نیک‌نام (۱۳۹۶) در تحقیقی به بررسی عوامل مؤثر بر سازگاری اجتماعی در دانش‌آموزان پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که هرآنسانی نیازهای هشیارانه و ناهشیارانه دارد و می‌کوشد آن‌ها را برطرف سازد. سازگاری اجتماعی بر این ضرورت متکی است که این نیازها باید با منافع گروهی که در آن زندگی می‌کند هماهنگ و متعادل باشد. سازگاری اجتماعی در نوجوانان به‌عنوان مهمترین نشانه سلامت روان آنان، از مباحثی است که در دهه‌های اخیر توجه بسیاری از جامعه‌شناسان، روانشناسان و مربیان را به خود جلب کرده است. رویز و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود به بهبود سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی جهت مقابله با استرس پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی، نیازمند روابط قوی و مناسب مربیان می‌باشد. این مسأله سبب گردیده است تا مربیان به عنوان ارکان مهم در جهت سازگاری افراد مشخص گردد.

رضایی و غلامیان (۱۳۹۶) در تحقیق خود که با هدف بررسی و مقایسه میزان سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان ورزشکار و غیرورزشکار در مدارس متوسطه لرستان انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که بین سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان پسر ورزشکار در مدارس متوسطه دولتی و غیر انتفاعی تفاوت معناداری وجود داشته است به طوری که میانگین سازگاری اجتماعی در نزد دانش‌آموزان ورزشکار پسر مدارس دولتی ۱۱.۵۹ و میانگین آن در نزد دانش‌آموزان پسر ورزشکار در مدارس غیرانتفاعی ۹۶-۹۷ به دست آمد. ثانیاً، میزان تفاوت در سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان دختر ورزشکار در مدارس متوسطه دولتی و غیر انتفاعی به مراتب بیشتر از مقدار تفاوت در دانش‌آموزان پسر مشاهده گردید. ذوالاکتاف و همکاران (۱۳۸۷) در تحقیق خود که با هدف سازگاری روانی - اجتماعی در دختران ورزشکار رشته‌های تیمی و انفرادی انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی بردند که ورزشکاران تیمی بیشترین تمایل را به محافظ‌کاری و ورزشکاران انفرادی بیشترین تمایل را به تفاهم دارند. در هر دو گروه کمترین تمایل به رقابت بود. آنان همچنین اشاره داشتند که نمی‌توان بین تمایلات سازگاری روانی - اجتماعی ورزشکاران تیمی و انفرادی تمایزی قائل شد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که هر دو نوع ورزش تیمی و انفرادی در سازگاری روانی - اجتماعی ورزشکاران مفید هستند. با این توجه می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات رویز و همکاران (۲۰۱۹)، مظلوم و نیک‌نام (۱۳۹۶)، رضایی و غلامیان (۱۳۹۶) و ذوالاکتاف و همکاران (۱۳۸۷) همسو می‌باشد.

در تفسیر این مسأله لازم به ذکر است که توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی می‌تواند در ابعاد فردی و گروهی تأثیرات شگرفی داشته باشد که در مرحله اول دانش‌آموزان و در ادامه دبیران، مدارس، نظام آموزش و پرورش و کلیت جامعه از آن نهایت بهره‌گیری را خواهند داشت. این مسأله در ابعاد فردی می‌تواند منجر به پیامدهایی شامل بهبود اعتماد به نفس دانش‌آموزان، ارتقاء وضعیت جسمانی دانش‌آموزان، تشکیل گروه‌های اجتماعی سازنده در میان دانش‌آموزان، بهبود وضعیت رفتاری دانش‌آموزان در محیط داخل و خارج مدرسه و فعال‌سازی سبک زندگی دانش‌آموزان شود. از طرفی در ابعاد ورزشی نیز سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی می‌تواند منجر به شناسایی دانش‌آموزان مستعد در رشته‌های ورزشی، بهبود مهارت‌های ورزشی دانش‌آموزان و بهبود مشارکت ورزشی دانش‌آموزان گردد. هر چند در این خصوص نباید از کارکردهای ملی سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی نیز غافل شد چرا که سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی می‌تواند منجر به فواید ملی در عرصه‌های ورزشی و اجتماعی نیز گردد.

نتایج تحقیق نشان داد که شرایط علی بر پدیده اصلی (۰/۶۱۲ = تأثیر، ۸/۹۷۵ = تی) و پدیده اصلی بر راهبردها تأثیر معناداری دارد (۰/۳۸۷ = تأثیر، ۳/۵۳۸ = تی). همچنین شرایط زمینه‌ای بر راهبردها و (۰/۳۱۹ = تأثیر، ۳/۹۱۳ = تی) شرایط مداخله‌گر بر راهبردها (۰/۲۶۴ = تأثیر، ۲/۶۸۱ = تی). و راهبردها بر پیامدها تأثیر معناداری دارد (۰/۷۴۳ = تأثیر، ۱۵/۸۴۵ = تی).

در تحقیقات مختلفی به این مسأله توجه شده است. تریزیو (۲۰۱۹) در تحقیقی به بررسی سازگاری اجتماعی به عنوان عنصر سیاست اجتماعی پرداخت. وی پس از بررسی‌های خود اشاره داشت که سازگاری اجتماعی به عنوان یکی از نیازهای مهم هر فردی می‌بایستی در سیاست‌های اجتماعی دولت‌ها به صورت فعال و عملیاتی اجرایی گردد تا بدین وسیله بتواند مسیر سازگاری اجتماعی تمامی گروه‌ها و افراد را فراهم آورد. رویز و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود به بهبود سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی جهت مقابله با استرس پرداختند. آنان پس از بررسی‌های خود مشخص نمودند که سازگاری ورزشکاران در محیط‌های ورزشی، نیازمند روابط قوی و مناسب مربیان می‌باشد. این مسأله سبب گردیده است تا مربیان به عنوان ارکان مهم در جهت سازگاری افراد مشخص گردد. با این توجه می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات تریزیو (۲۰۱۹) و رویز و همکاران (۲۰۱۹) همسو می‌باشد.

نتایج تحقیق نشان داد که شرایط علی بر پدیده اصلی (۰/۵۷۴ = تأثیر، ۷/۴۰۲ = تی)، پدیده اصلی بر راهبردها، تأثیر معناداری دارد (۰/۲۷۶ = تأثیر، ۲/۱۱۹ = تی) همچنین شرایط زمینه‌ای بر راهبردها (۰/۳۸۱ = تأثیر، ۲/۸۳۸ = تی) و شرایط مداخله‌گر بر راهبردها تأثیر معناداری دارد (۰/۳۸۴ = تأثیر، ۲/۶۹۷ = تی) ضمناً راهبردها بر پیامدها تأثیر معناداری دارد (۰/۶۶۷ = تأثیر، ۸/۷۰۶ = تی). همچنین نتایج نشان داد مدل تحقیق از برازش مطلوبی برخوردار است. با توجه به نتایج تحقیق حاضر مبنی بر اهمیت غربالگری دانش‌آموزان بر حسب وضعیت نگرشی و رفتاری در ورزش، پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد بانک‌های اطلاعاتی سعی در شناسایی و دسته‌بندی دانش‌آموزان بر حسب وضعیت نگرشی و رفتاری در ورزش داشت. پیشنهاد می‌گردد ضمن استفاده از چهره‌های موفق ورزشی و هنری در محیط‌های ورزشی سعی در اجتماعی نمودن دانش‌آموزان جهت جذب در این محیط‌ها اقدام نمود. پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد بازخوردهای تشویقی و ارائه جوایزی متناسب با نیازها و خواسته‌های دانش‌آموزان، سیستم انگیزشی جهت حضور و جذب آنان در محیط‌های ورزشی را ایجاد نمود. در تفسیر این مسأله لازم به ذکر است که در روند توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی توجه به روابط میان مدل در جهت دستیابی به پیامدهای مورد انتظار نقش کلیدی دارد. به نظر می‌رسد جهت توسعه سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه در محیط‌های ورزشی می‌بایستی مجموعه فرآیندهای مختلفی جهت بسترسازی در خصوص عوامل زمینه‌ای، رفع عوامل مداخله‌گر و نهایت اجرایی نمودن راهبردها را انجام داد تا امید داشت پیامدهای مورد انتظار اجرایی گردد.

بررسی همه جانبه و اظهار نظر دقیق نمونه‌های تحقیق از کنترل محقق خارج بود. عدم امکان بررسی دقیق و واقعی سازگاری فردی اجتماعی دانش‌آموزان در محیط‌های ورزشی با توجه به نتایج تحقیق حاضر مبنی بر غربالگری دانش‌آموزان بر حسب وضعیت نگرشی و رفتاری در ورزش آنها بود، پیشنهاد می‌گردد جهت شناسایی و دسته‌بندی وضعیت نگرش و رفتار ورزشی دانش‌آموزان بانک‌های اطلاعاتی ایجاد گردد. با توجه به نتایج تحقیق حاضر مبنی بر اهمیت استفاده از چهره‌های سرشناس در ورزش مدارس، پیشنهاد می‌گردد جهت جذب دانش‌آموزان به محیط‌های ورزشی از چهره‌های موفق هنری و ورزشی استفاده شود.

منابع

1. Ahani, A., & Nilashi, M. (2020). Coronavirus Outbreak and its Impacts on Global Economy: The Role of Social Network Sites. *Journal of Soft Computing and Decision Support Systems*, 7(2), 19-22.
2. Arce, C., De Francisco, C., Andrade, E., Seoane, G., & Raedeke, T. (2012). Adaptation of the Athlete Burnout Questionnaire in a Spanish sample of athletes. *The Spanish Journal of Psychology*, 15(3), 1529-1536.
3. Cascella, M., Rajnik, M., Cuomo, A., Dulebohn, S. C., & Di Napoli, R. (2020). Features, evaluation and treatment coronavirus (COVID-19). In *StatPearls* [Internet]. StatPearls Publishing.
4. Douglass, R. P., & Duffy, R. D. (2015). Calling and career adaptability among undergraduate students. *Journal of Vocational Behavior*, 86, 58-65.
5. Eisenhower, A. S., Bush, H. H., & Blacher, J. (2015). Student-teacher relationships and early school adaptation of children with ASD: A conceptual framework. *Journal of Applied School Psychology*, 31(3), 256-296.
6. Forsyth, T. (2013). Community-based adaptation: a review of past and future challenges. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change*, 4(5), 439-446.
7. Hui, S. (1993). Theory of Sports Environment. *Journal of Shanghai Physical Education Institute*, 2, 14-19.
8. Kabir, M., Afzal, M. S., Khan, A., & Ahmed, H. (2020). COVID-19 economic cost; impact on forcibly displaced people. *Travel Medicine and Infectious Disease*. 35, 1-5.
9. Kim, Y. J., Dawson, M. C., & Cassidy, T. (2018). Crafting a one-dimensional identity: exploring the nexus between totalisation and reinvention in an elite sports environment. *Sport, Education and Society*, 1-14.
10. Kovtun, O. (2011). International student adaptation to a US college: A mixed methods exploration of the impact of a specialized first-year course at a large Midwestern institution. *Journal of Student Affairs Research and Practice*, 48(3), 349-366.
11. Lee, K. S., & Lee, K. H. (2017). Effects of Self-Assertiveness on Self Efficacy and School Adaptation in Elementary Students. *The Journal of the Korea Contents Association*, 17(2), 71-81.
12. Martens, H., & Lairamore, C. (2016). The role of student adaptability in interprofessional education. *Journal of Interprofessional Education & Practice*, 5, 45-51.
13. Negahdari, M. (2019). Predicting social adjustment based on social desirability and self-efficacy of students, Master Thesis, Islamic Azad University, Arsanjan Branch. 10-1. (Persian)
14. Novel, C. P. E. R. E. (2020). The epidemiological characteristics of an outbreak of 2019 novel coronavirus diseases (COVID-19) in China. *Zhonghua liu xing bing xue za zhi= Zhonghua liuxingbingxue zazhi*, 41(2), 145.

15. Otto, M. G., Martinez, J. M., & Barnhill, C. R. (2019). How the Perception of Athletic Academic Services affects the overall College Experience of Freshmen Student-Athletes. *Journal of Athlete Development and Experience*, 1(1), 1-5.
16. Pakpour, A. H., & Griffiths, M. D. (2020). The fear of COVID-19 and its role in preventive behaviors. *Journal of Concurrent Disorders*.
17. Passos, P., Araújo, D., & Davids, K. (2016). Competitiveness and the process of co-adaptation in team sport performance. *Frontiers in psychology*, 7, 12-19.
18. Safari, A. (2013). Comparison and relationship between social adjustment and general health of female athletes and non-athlete female high school students in Mahallat, M.Sc. Thesis, Bu Ali Sina University of Hamadan, 9-1. (Persian)
19. Sheriston, L., Holliman, A., & Payne, A. (2019). Student Adaptability and Achievement on a Psychology Conversion Course. *Psychology Teaching Review*, 25(1), 22-29.
20. Singh, J., & Singh, J. (2020). COVID-19 and its impact on society. *Electronic Research Journal of Social Sciences and Humanities*, 2.
21. Sorkkila, M., Tolvanen, A., Aunola, K., & Ryba, T. V. (2019). The role of resilience in student-athletes' sport and school burnout and dropout: A longitudinal person-oriented study. *Scandinavian journal of medicine & science in sports*. 29 (7), 1059-1067.
22. Terziev, V. (2019). Social adaptation as an element of social policy. *IJASOS-International E-Journal of Advances in Social Sciences*, 5(13), 275-283.
23. Tull, M. T., Edmonds, K. A., Scamaldo, K., Richmond, J. R., Rose, J. P., & Gratz, K. L. (2020). Psychological Outcomes Associated with Stay-at-Home Orders and the Perceived Impact of COVID-19 on Daily Life. *Psychiatry research*, 113098.
24. Vieira, L. F., Nascimento Junior, J. R. A. D., Pujals, C., Jowett, S., Codonhato, R., & Vissoci, J. R. N. (2015). Cross-cultural adaptation and psychometric properties of the Brazilian coach-athlete relationship questionnaire (CART-Q)-Athlete Version. *Revista Brasileira de Cineantropometria & Desempenho Humano*, 17(6), 635-649.
25. Wang, C., Horby, P. W., Hayden, F. G., & Gao, G. F. (2020). A novel coronavirus outbreak of global health concern. *The Lancet*, 395(10223), 470-473.
26. Wen, J., Kozak, M., Yang, S., & Liu, F. (2020). COVID-19: potential effects on Chinese citizens' lifestyle and travel. *Tourism Review*.
27. Yilmaz, A., Esenturk. O., Pala, S. & Ilhan, E. (2017). Sports environment perceptions of preschool children. *Ovidius University Annals, Series Physical Education & Sport/Science, Movement & Health*, 17(2), 147-155.